

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ετος Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αριθ. 4

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΟΤΕΩΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η συνδρομή έτησια και προληπτική δια της 'Αθήνας και των Πειραιά δραχμ. 12, δια της 'Επαρχίας δραχμ. 15 και δια το 'Εξωτερικόν δραχμ. 20.

'Αγγίλια και ειδοποιήσεις καταχωρίζονται εις την τελευταίαν σελίδα επί ιδιαίτερη συμφωνία.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ο ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡΙΒΑΣ

ΒΑΡΟΜΕΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. . . τοῦ κ. Γενναδίου εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος· ἔπειτα οἱ λόγοι διαφόρων ὑπαθριῶν ρητόρων, εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου· ἔπειτα ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν Ἀνακτόρων· ἔπειτα οἱ λόγοι τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τοὺς ἐφείδρους, συμπληρούμενοι καταλλήλως διὰ τῶν προσφωνήσεων τῶν βουλευτῶν καὶ πολιτευομένων πρὸς τοὺς καθ' ὁμάδας ἀφικνουμένους συνεπαρχιώτας τῶν· ἔπειτα οἱ λόγοι τοῦ κ. Συνδοκίμου, τοῦ κ. Βιδάλη, τοῦ κ. Δούνη, τοῦ Ναξίου τερέως, τοῦ κ. Ἀνδρονουπόλου, τοῦ κ. Στεφανίδη καὶ αἱ ἐν εἰδεί λόγοι ἐμμετροὶ παρορμήσεις τοῦ κ. Σιγάλα· ἔπειτα ὁ λόγος ὁ βασιλικὸς ἐν τῇ βουλῇ, ὁ λόγος ὁ ἐπεξηγηματικὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ λόγος ὁ ἐναγκαλιστικὸς τοῦ κ. Λομβάρδου, ὁ λόγος ὁ συνδιαλλακτικὸς τοῦ κ. Τρικυπῆ καὶ οἱ λόγοι οἱ ἀπέραντοι πολλῶν ρητόρων ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον. . .

Ἡ πατρις εἶνε εὐχαριστημένη ἀπὸ τὰ φωνητικὰ ὄργανα τῶν τέκνων της! Ἀλλ' ἂν ἦτο ὁ Ἀμλέτος ἐδῶ, ἂν ἦτο ὁ σκοτεινὸς ἐκεῖνος ἡγεμονόπαις τῆς Δανίας, ὁ ἀμειλικτος σκώπτης, ἂν παρευρίσκετο εἰς τὰς διαδηλώσεις καὶ τὰς δημηγορίας, τί θὰ ἔλεγεν ἀκούων τόσους λόγους καὶ τόσας λέξεις, λέξεις, λέξεις; . .

Μετὰ τὴν περίοδον ταύτην τὴν κατ' ἐξοχὴν *λογιστάτην* ἥτις ἐληξεν ἀφότου βαθμηδὸν ἐσθίσθη καὶ ἡ τελευταία ἡχώ τοῦ τελευταίου ζήτω τοῦ τελευταίου ἐπιστράτου, ἀφότου ἡ αὐστηρὰ ὁμορρυθμία τῆς στολῆς ἀπερρόφησε βαθμηδὸν τὸν γραφικὸν καὶ συγκινητικὸν φερμὸν τῶν βρακῶν, τῶν φουστανέλλων, τῶν καπῶν, τῶν μηλωτῶν, τῶν κούκλων, τῶν φεσίων καὶ μανδηλιῶν, ἐπῆλθε περίοδος ὑφέσεως, περίοδος ἀντιδράσεως μάλιστα, καὶ ταύτην διατρέχομεν νῦν. Ὅλοι ἀνέμενον νὰ συνέλθῃ ἡ βουλὴ διὰ νὰ ἐξαφθῇ ἔτι μᾶλλον τὸ φρόνημα, διὰ νὰ καταστῇ φλογερώτερος ὁ ἐνθουσιασμός, καὶ ἡ βουλὴ, ἀφοῦ συνῆλθε μετὰ παρατεταμένον λήθαργον, χασμωμένην, βραδυκίνητος, δύσθυμος, μετέδωκε τὸ νωθρόν της χάσμα εἰς τὸ ἔθνος. Τὰ τεταμένα νεῦρα ἤρχισαν ἤδη νὰ χαλαρῶνται, τὰ ἐξημμένα πνεύματα νὰ κατευνάζωνται, ὁ σφυγμὸς ἐγένετο βραδυτέρος· ἡ ἀμφιβολία καὶ ὁ δισταγμὸς εἰσέρχονται εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἐνθρονίζονται ὁσημέραι ἀνετώτερον ἐν αὐτῇ, ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι δὲ γίνεται χρῆσις μειζῶν ἢ πρότερον τῶν ὑποθετικῶν μορίων τοῦ λόγου. Ὁμίχλης παραπέτασμα ἀρχίζει νὰ ἐκτείνεται ἐκεῖ ὅπου τὸ βλέμμα πρὸ μικροῦ ἔβλεπεν ὀρίζοντας καινοὺς καταυγαζομένους ὑπὸ τῆς αἴγλης παρηγόρων ὀνείρων καὶ ἐπειδὴ τὸ βλέμμα δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ μέσον τοῦ θολοῦ φραγμοῦ στρέφεται ἐξ ἀνάγκης πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ προσηλοῦται εἰς ἄλλα ἀντικείμενα συνήθους ἀηδοῦς πραγματικότητος. Ἰδοὺ ὅτι ἡ βουλὴ κατηνάλωσε ὥρας πολλὰς κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις συζητοῦσα ἂν ὁ κ. Δημοφιλίας ἐκ Δομοκοῦ καὶ Φαρσάλων καὶ ἂν ὁ κ. Τσαπαλίδης ἐκ Λαρίσσης εἶχον τὰ προσόντα νομίμων βουλευτῶν, καὶ ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐπιράνειαν—Θεέ μου, Θεέ μου!—ὁ ἱστορικὸς ὑπομοίραρχος κ. Λαπαθιώτης. Μεθαύριον, νὰ τὸ ἐνθυμῆσθε, ἐὰν ἀπρόοπτόν τι συμβῇ δὲν ἐπιφέρει τὴν ὑψωσιν τῶν χρεωγράφων τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐν τῷ μεταξύ ἡ βουλὴ καὶ τὸ κοινὸν λησμονοῦντα τοὺς ριγούντας εἰς τὰ ὑγρά πεδία τῆς Θεσσαλίας εἰκοσασχιλίου ἐφείδρους, θὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα περὶ τοῦ

τίς ἐκ τῶν προταθεισῶν χιλίων ἑπτακοσίων μεθόδων πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος εἶνε ἡ καλλιτέρα!

Τὸ φαινόμενον εἶνε ἀξιοπαρατήρητον καὶ δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὰ ἐξ αὐτοῦ διδάγματα.

Πολὺ προῶρως ἐξηγέρθη ὁ ἐνθουσιασμός καὶ πταίουσι οἱ δόντες τὸ σύνθημα αὐτόκλητοι διευθύνται τῆς σκηνης, οἱ παράφοροι ἐκεῖνοι οἵτινες ὡς ἐνεργούμενοι ἀναφρίνονται εἰς τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ λαμβάνουν αὐθαιρέτως τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κινήματος, μονάδες αὐτοκέφαλοι, ἀνεύθυνοι καὶ διὰ τοῦτο ἐπικίνδunami, δρῶσαι δυστυχῶς διὰ τὴν ἑλληφιν ὁμάδων καὶ κέντρων κανονικῶς συγκεροτημένων ἅτινα ὀφείλουσι νὰ ρυθμίζωσι συστηματικώτερον καὶ ἐπωφελέστερον τὴν ἐνέργειαν ἐν παρομοίαις κρίσεσιν ἡμέραις. Οὐδ' ἀπαλλάσσεται τῆς ἐπὶ τούτῳ εὐθύνης ἡ κυβέρνησις, ἥτις ἐν ἐπιγνώσει τῶν μελλόντων καὶ τῶν δεόντων γενέσθαι, ὥφειλε νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ ρυμουλκηθῇ κατὰ τὴν φράσιν της εἰς τεράχη ἐπισφαλῆ, ὅποθεν ἀμφιβέλλομεν ἂν θὰ δυνήθη νὰ ἐξέλθῃ ἀλώβητον τὸ σκάφος της.

Ἐζητήσθη ὁ ἐνθουσιασμός εἰς τόσους λόγους, εἰς τόσα συλλαλητήρια, εἰς τόσας διαδηλώσεις, εἰς τόσας μελοδραματικὰς ἐπιδείξεις καὶ ἐπῆλθεν ἡ ἐξάντλησις ὡς ἦτο ἐπόμενο καὶ ἀρχίζει νὰ γίνηται αἰσθητὴ ἡ τρυξ τοῦ πυθμένος. Διότι ὁ ἐνθουσιασμός εἶνε κατάστασις ἐκτακτος, μὴ φυσιολογικὴ καὶ οὐδεὶς ὁργανισμὸς ἀντέχει εἰς τὴν μακρὰν παράτασιν αὐτοῦ, τὰ δὲ βίαια διεγερτικὰ φάρμακα πάντοτε ἔχουσι βλαβερὰς συνεπείας. Τὴν παγερὰν ἐστίαν μας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ θερμάνῃ ἡ φλόξ τοῦ ἀχύρου ἡ ἀκαριαίως ἀπτομένη καὶ ἀκαριαίως πάλιν σθενυμένη, καὶ εἶνε φόβος μὴ λείψῃ ἡ θερμότης ὅποταν ἀκριβῶς θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην αὐτῆς. Ἐπρεπε νὰ τὸ σκεφθῶσι καὶ νὰ τὸ ἐννοήσωσιν οἱ πρόθυμοι αὐτοὶ ἐργολάβοι τῶν ἐθνικῶν θεαμάτων ὅτι ἀφοῦ διὰ λόγους ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης ἡ στιγμή τῆς ἐνεργείας ἐμελλε ν' ἀναβληθῇ, δὲν ἠδύνατο τὸ ἔθνος ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους νὰ κραυγάζῃ ζήτω, νὰ κροτῇ τὰ παλαμάκια, νὰ περιφέρῃ σημαίας, νὰ συνέρχηται εἰς συλλαλητήρια καὶ . . . νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε ἐντοσούτῳ. Θὰ ὁμοιάζε τότε τὸ ἔθνος πρὸς τοὺς χοροὺς ἐκείνους τῶν μελοδραμάτων οἱ ὅποιοι καταπονοῦσι τὰ ὦτα τῶν θεατῶν ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας δι' ἀρεμάνιων κραυγῶν: Ἀγῶμεν! σπεύσωμεν! ἐμπρός! . . . ἄς δράμωμεν εἰς τὴν νίκην!, καὶ ἐντοσούτῳ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν κινεῖται, ὅτε δὲ κινήθωσιν ὅλοι ὁμοῦ, ἀποχωροῦσιν εἰς τὰ παρασκήνια καὶ ἀλλάζουσιν ἐκεῖ τὴν στολὴν τοῦ πολεμιστοῦ μετὰ τὴν πεζὴν ἐργατικὴν ἐνδυμασίαν.

Αὐτὰ διελογιζόμεν βλέπων τὴν εἰκόνα τοῦ Μιλάνου τῆς Σερβίας εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Ἀστεος καὶ ἐναυλον ἔχων εἰς τὰς ἀκοὰς μου τὴν ἀφόρητον ἀπεραντολογίαν τῶν τελευταίων ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεων. Ἐνθυμούμενος δ' ὅτι ἡ πρώτη πρᾶξις τοῦ Μιλάνου ἤματι εἰδήσει τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ταραχῶν ἦτο ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ συλλαλητήρια καὶ τὴν γλωσσαλγίαν τῶν ἐφημερίδων δὲν διστάζω νὰ κηρύξω ὅτι ἐντὸς τοῦ κρανίου τοῦ εὐσάρκου ἐκείνου ἡγεμόνος εἶνε ἀποθηκευμένη ἀρκετὴ δόσις πρακτικότητος καὶ ὀρθῆς κρίσεως.

Ἡ Σερβία πιθανόν νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ἕως τέλους, ἀλλ' ἀποφυγοῦσα τὰς θορυβώδεις ἐπιδείξεις καὶ τὰς θεατρικὰς μεγαλορρημοσύνας ἐμπνέει πλείονα πεποίθησιν καὶ μεγαλείτερον σεβασμόν. Ἡ Ἑλλὰς θ' ἀναγκασθῇ ἕως νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ὁμως μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς τῆς ἐνεργείας, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὰ πρακτορεῖα θ' ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὴν Εὐ-

ρώπην ότι ή φουστανέλλα των εϋζώνων μας έφάνη εις τόν 'Ολυμπον θ' άκούη τά δηλητηριώδη σκώμματα και τούς χλευασμούς των δημοσιογράφων τής 'Εσπερίας.

Δέν είμαι άπαισιόδοξος και έχω την πεποίθησιν ότι όταν σημάνη ή ώρα τό έθνος θα έκτελέση τό καθήκόν του, αλλά δια νά τό έκτελέση συνετώτερον και καλλίτερον, δια νά μή άπολέση ούδέ κατ' έλάχιστον ή πράξις του την μεγάλην αύτης σοβαρότητα πρέπει νά ληφθώσι μέτρα όπως έξουδετερωθί εις τό μέλλον ή επίζημιος ενέργεια των φρενολήπτων, των άδολέσχων, των άνυπομόνων, των κωμωδών. Διό κατά τās ήμέρας ταύτας των πατριωτικών είσφορών παρακαλώ νά έγγραφή και τό ιδιόν μου όνομα εις την στήλην των δωρητών, έπειδή προσφέρω από τουδε εις την κυβέρνησιν είκοσιπέντε φιμωτρα και έκάτον όργυιάς στερεού σχοινίου δια νά τά χρησιμοποιήση προς τόν άνωτέρω σκοπόν.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΟΝΟΣ ΕΦΕΔΡΟΥ

Τα πάντα βάλουν σόν θεώ, άδελφά μου, ως τώρα,
τούτέστι τά γυμνάσια, ό πατριωτισμός,
τά ζήτω, ή σκοποβολή, ή βραδυή θεώ, ή
ή Διάνα, τό συσσίτιον και ό στρατιωτισμός.
"Όλα βαδίζουν σόν θεώ, μα τη γλυκερά μας μάνα,
και μόνο πώς δέν τρώγεται ποσώς ή κουράματα.

Ω, ΠΩΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ!

Σ' άλλους καιρούς έκόπτοτο τοῦ έθνους οἱ πατέρες
νά ρίξουν την Κυβέρνησι με λίσσα, με μαρία.
Μα τώρα, τί παράδοξαις άληθινά ήμέραις!
νά την κρατήσουν προσπαθόν με τόση άγωρία.
"Όμως έχντω πώς όλους μας καιεί πολέμον λαύρα
κ' ίως γ' αυτό άπ' τη Βουλή φουά έιρήνης άύρα.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τρία πουλάκια κάθονται στο 'Αστεροσκοπεϊόν,
τόνα τό λίβε βασιλιά, τόλλο λαό τό λίβε,
τό τρίτο τό καλλίτερο τό λίβε 'Ασπυργείο,
και τά φτωγά περίλυπα μυρολογούν και κλαίει.
Τόνα φωνάζει πόλεμο, τ' άλλο (ήττα είρήνη,
τό τρίτο, λίβε, βρέ πουλιά, άς γείνη ό,τι γείνη.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

μετά την συμφιλίωσιν των κομμάτων.

Καθ' ός έχομεν θετικωτάτας πληροφορίας, μεταρρυθμίσεις του ύπουργείου είνε αναπόφευκτος και έπιβαλλομένη υπό των τελευταίων γεγονότων. Προς τοῦτο ό πρωθυπουργός κ. Δηληγιάννης προέβη εις τās δεούσας συνεννοήσεις προς τόν κ. Τρικούπην, έπισκεφθείς αύτόν προχθές κατ' οίκον, όπως ό τελευταίος ούτος αναλάβη τό χρεϋον ύπουργείον τής Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως ή τό τής Δικαιοσύνης. Άγνοείται όμως έτι ποῦ κατέληξαν αι διαπραγματεύσεις και αν έπετεύχθη όριστική συμφωνία· ούχ ήττον δυνάμεθα από τουδε νά είπωμεν ότι ή πρόσληψις του έκ Μεσολογγίου βουλευτοῦ θέλει προσθέσει νέαν δύναμιν και πλειότερον κύρος τῇ κυβερνήσει.

Μανθάνομεν και δυνάμεθα νά τό αναγγείλωμεν μετά βεβαιότητος ότι κατά τās προσεχείς εκλογάς ό κ. Χαρίλαος Τρικούπης δέν θέλει έκτεθί πλέον έν Μεσολογγίω, ένθα ήδύνατο εύλόγως νά φοβήται άποτυχίαν. "Ηδη ή έπιτυχία του δύναται νά θεωρηται έκτός πάσης άμφιβολίας, έκτιθεμένου έν Γορτυνίχ, όπου μετέφερε τά πολιτικά δικαιώματά του, και παραληφθέντος έν τῷ συνδυασμῷ του κ. Δηληγιάννη.

Καθά λέγεται ό κ. Λομβάρδος παραιτείται προσεχώς του βουλευτικού αξιώματος, διοριζόμενος γενικός γραμματεύς του ύπουργείου των 'Εσωτερικών.

Τό χθесινόν άρθρον τής "Ωρας μεγάλως εξετιμήθη δια την δύναμιν, την λογικήν των έπιχειρημάτων και την ακρίβειαν, μεθ' ής ώριζε την θέσιν των τε έσωτερικών και έξωτερικών ήμων πραγμάτων. Ερωτήσαντες δ' έμάθομεν ότι ώφειλετο εις τόν δεδοκιμασμένον κάλαμον του συναδέλφου διευθυντοῦ τής Νέας 'Εφημερίδος κ. Γω. Καμπούρογλου.

Ευχάριστως αγγέλλομεν ότι ή συνάδελφος Πρωτα μεταρρυθμίζεται και βελτιούται έπαισθητώς. Τό σχήμα αύτης αύξάνει συμμορφούμενον προς τό των μεγάλων καθημερινών έφημερίδων μας, πλήρης δέ άναμόρφωσις θέλει επέλθει ως προς τε την σύνταξιν, τό εγκαιρον των είδήσεων και την έν γένει ποιικιλίαν και καλήν διάταξιν τῆς ύλης. Την διεύθυνσιν αύτης αναλαμβάνει ό πρώην καθηγητής και γνωστός έν τῇ δημοσιογραφίᾳ νέος κ. Ν. Καζάκης.

Και χθές πρό μεσημβρίας συνεδρίασεν ως συνήθως ή εξέταστική έπιτροπή προβάσα εις νέαν εξέτασιν διαφόρων ύπαλλήλων και άλλων άναμεμιγμένων εις τά τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ύπουργείου. Τόν πρόεδρον κ. Μαυρομαρᾶν κωλυόμενον ένεκα άσθενείας άνεπλήρου ό κ. Στέφανος Δραγούμης.

Κράκ

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΜΟΣ

Πόλεμος κ' εἰρήνη, καὶ τὰ δυὸ συνάμα,
θρήνος κ' ἱλαρότης, κλάματα καὶ γέλοιο,
εἶδος χωμωδίας καὶ συγχρότως δράμα,
ἄρματα, μπαροῦτι καὶ κρασοῦ βράβλια.

Πόλεμος κ' εἰρήνη ὅπως καὶ 'στ' ὀγδόοντα,
πάρτε 'στὸ χεῖρ τῆς ἱλῆς κλαδί,
σὺ, ροκάντα, κτύπα, . . . σὺ, τουφέκι, βρόντα,
κ' ὁ καθείς τὸν 'Ρήγα ἄς μᾶς τραγουδή.

Πόλεμος κ' εἰρήνη, . . . δόξα 'στὴν 'Ελλάδα,
μουντζαῖς 'στὴν Εὐρώπη καὶ 'στὴ Βουλγαρία,
ταργιλις, τσιγγάρο, ἔπνος 'στὴ 'Λαζαδά,
καὶ εἰς τὸν ἄερα μία μπαταρία.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . ἄρθρα Σπηλιωτάκη,
τρόπαια τοῦ Λούτη, δυνατὴ φεντάλα,
γράμματα Πλατούσα, σκένεις 'Ριβελάκη,
θούρια 'δικά μου, λόγοι τοῦ Σιγάλα.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . δυὸ εἰδῶν παράτα,
ὁ καθίνας πένα καὶ σπαθὶ βαστά . . .
κάθισε καὶ σήκω, τρεῖς καὶ σταμάτα,
ἕνα βῆμα 'πίσω κ' ἄλλο ἔμπροστά.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . ἄνω κάτω ὅλα,
μὰ κ' ἰσορροπία εἰς τὰ καθεστῶτα,
μαύρη κουραμιάνα, χάσιχη φραντζόλα,
παπλωμα, τσαντίρι, γρόχο καὶ καπότα.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . μίσο 'στὸ νταραβέρι
καὶ ὁ Κωνσταντίνος ἔξαφρα τὰ χάνει . . .
Ρόκος . . . Μεσογρίτης . . . κρὺο . . . καλοκαίρι . . .
Ζήτη τοῦ Τρικουπή καὶ τοῦ Δεληζάντη!

Σουρ

ΝΕΦΗ

Βλέπω ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου ἀνερχόμενα ὁλονέν τὰ
ὦχρά σύννεφα τοῦ φθινοπώρου. Ἡ πάχνη ἐπικάθηται ἐπὶ
τῶν φύλλων τῶν δένδρων καὶ στίζει τὰς ὑάλους τοῦ παραθύ-
ρου ὁ ἥλιος ὑπνῆλδς γενόμενος καὶ βραδύνας πολὺ ν' ἀνα-
τείλῃ ἐξαποστέλλει ραθύμους τινὰς καὶ ἀλαμπεις ἀκτίνες,
αἵτινες θλῶνται ἐπὶ τῆς ζώνης τῆς ὀμίχλης τῆς ἀποκρυπτού-
σης ἐκεῖ κάτω τὸν εἰλαῖωνα. Ἀκούω τὸν μονότονον μορμυρι-
σμόν τῆς κρήνης τὸ ὕδωρ ἐκφεύγει ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος μετὰ
συριγμοῦ καὶ καταπίπτει εἰς λεπτοὺς ἀτμούς ἐπὶ τοῦ εἰδα-
φους, ἡ ἰδέα δὲ καὶ μόνη τῆς παγερότητος αὐτοῦ μοὶ προ-
ξενεῖ φρικίαν.

Ὁ χειμὼν ἦλθε, τὸ κηρύττει ἡ παγερὰ αὖρα τοῦ βορρᾶ
ἡ ἀποφυλλίζουσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου φυτὰ καὶ δενδρύλλια,
τὸ μαρτυρεῖ ὁ ἀναπτερούμενος ἐπὶ τῆς στέγης ριγηλὸς φύλα-
ρος πυργίτης, τὸ βεβαίον ὁ πένθιμος βόμβος τῶν μυῶν αἰ-
τίνες καταπίπτουσιν ἐξησθενημέναι καὶ τῶν ὁποίων τὰ νεκρά
στρατεύματα φαίνονται ἐπὶ τῶν ἐπιπλῶν.

Υπηρετὴς φέρων παροψίδα πλήρη ξανθῶν καὶ μελιστα-
γῶν λουκουμάδων διέρχεται κάτωθεν. Ἄλλο τοῦτο μαρτύριον
τοῦ χειμῶνος. Τὸ χειμερινὸν ἑορτολόγιον, πλούσιον εἰς ἑορτὰς
καὶ πανηγύρεις, παρέχει συνεχὴ ἀφορμὴν εἰς τὴν καταναγκα-
στικὴν ἱκανοποίησιν τῶν γαστριμαργῶν ἀπαιτήσεων τῶν φί-
λων καὶ οἰκείων, εἰς τὰς φορτικὰς ἐπισκέψεις καὶ τὰς ὀκνη-
ρὰς ἀπεργίας καὶ συχνάκις ἀπὸ τοῦδε θὰ ἐννοῶ ἐγχειρομένη

ὅτι ἡ ἡμέρα εἶνε ἑορτάσιμος βλέπουσα εἰς τὸ γωνιαῖον καφε-
νεῖον συνάθροισιν θαμῶνων μεγαλειτέραν τοῦ συνήθους ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων ἐργατικῶν, οἵτινες ἐννοοῦσι νὰ διέλ-
θωσι τὴν ἀγίαν ἡμέραν χαρτοπαικτοῦντες.

Ὁ χειμὼν ἔρχεται. Ἐὰν ἦσαν ὁμαλαὶ καὶ συνήθεις αἱ
περιστάσεις, ἐὰν ἡ χειμερινὴ ὥρα τοῦ ἔτους ἐπῆρχετο ὑπὸ τὰς
αὐτὰς ἀναλλοιώτους συνθήκας, ὅποια κινήσις θὰ ἐπεκράτει
εἰς τὰς οἰκογενεῖας! Μεθ' ὁποίας προθυμίας θὰ ἐπεδιώκοντο
ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἀσήμαντοι ἀλλὰ τόσον ἐνδιαφέρουσαι ἐν πάσῃ
οἰκογενειακῇ ἐστίῃ μεταρρυθμίσεις ἄς ἐπιφέρει ἡ ἀλλαγὴ τῆς
θερμοκρασίας καὶ ἡ συνεπακολουθοῦσα μεταβολὴ τῶν στερεο-
τύπων ἔξεων τοῦ καθημερινοῦ βίου! Πόσα διαβούλια, πόσαι
συζητήσεις θὰ συνέβαινον! Εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ ὁ οἰκοδε-
σπότης περὶ πάντων, ἀπὸ τῶν βιβλίων τοῦ ὑστεροτόκου υἱοῦ,
ὑπερβάντος ἐπιτυχῶς τὸν οὐδὸν τοῦ Γυμνασίου, μέχρι τῆς
χειμερινῆς ἐσθῆτος τῆς ὑπηρετρίας. Εἶνε ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ
ἡ οἰκοδέσποινα περὶ πάντων ἀπὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν
ἐλαφρῶν κλινωσκειασμάτων δια βαρυτέρων μέχρι τῆς προ-
μηθείας τῶν ἀνθρώκων. Αἱ δεσποινίδες μεριμνῶσιν ὄχι μόνον
περὶ τοῦ σχήματος τοῦ νέου πύλου, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ εὐ-
τρεπισμοῦ καὶ τῆς καταλληλοτέρας διαρρυθμίσεως τῆς αἰθού-
σης διὰ τῆς προσθήκης ἐπιπλῶν καὶ φιλοτεχνημάτων, ἐπειδὴ
πλησιάζει ἡ ἑορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀδελφοῦ. Εἶνε ἀνάγκη
νὰ χορδισθῇ τὸ παράχορδον κλειδοκύμβαλον τὸ παραμεληθὲν
καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον καὶ νὰ παρασκευασθῇ ἐπαρκὴς
προμήθεια σακχαροπῆκτων γλυκισμάτων διὰ τὰς μακρὰς
ὥρας τῶν χειμερινῶν συναναναστροφῶν, τῶν φαιδρῶν ἐκεῖ-
νων ὁμηγύρων εἰς ἄς συνέρχονται οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι καὶ
οἱ φίλοι τῶν φίλων, καθ' ἃς ἡ ὥρα παρέρχεται τόσον εὐχα-
ρίστως μὲ τὰς εὐθύμους συνδιαλέξεις, μὲ ἀθῶόν τι παιγνίδιον,
μὲ πρόχειρόν τινα φωνητικὴν συναυλίαν, μὲ τὴν ἐπ' ἀναισθη-
μένην ἀνάκρουσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῦ αὐτοῦ βάλτζερ ἢ τῆς
αὐτῆς πόλλας, μὲ τὴν αὐτοσχέδιον ὄρχησιν τριῶν ἢ τεσσά-
ρων ζευγῶν προσκρουόντων κατὰ ἑδρῶν καὶ τραπέζων, μὲ
τὴν μυστηριώδη ἐξέλιξιν ρομαντικῆς τινος περιπετείας αἰσθη-
ματικῆς, τῆς ὁποίας τὴν διακοπὴν συνέχισαν ὀνειρεύεται
νὰ ἐπαναλάβῃ προσεχῶς ἡ γεῖνις. . . .

Ἄλλ' αἱ ἡμέραι εἶνε τώρα πονηραί. Ὁ πολεμικὸς ὄργα-
σμός ὁ ἀναστατώσας τὰ πάντα ἐτάραξε καὶ τοὺς εἰρηνικοὺς
αὐτοὺς κύκλους. Αἱ ἀπαραίτητοι ἀνάγκαι πρέπει ἐξ ἄπαντος
νὰ πληρωθῶσιν, ἀλλὰ πάσης μὴ ἀπολύτως τοιαύτης τὴν ἐκ-
πλήρωσιν ἀναβάλλει ὁ οἰκοδεσπότης, φειδωλὸς ὑπέροπε,
σφίγγων ἰσχυρῶς τὸ στόμιον τοῦ βαλκονίου του, γογγύζων
διότι ὁ μισθὸς του ἡλαττώθη κατὰ τόσα τοῖς 0/10 ἕνεκα τοῦ
περὶ εἰσφορῶν νόμου καὶ προβλέπων βαρὺ ἐν τῷ προϋπολο-
γισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ ἑλλειμματος καὶ ἡμέρας στενοχωρίας ἕνεκα
τῆς κοινῆς ἀνεχίας. Αἱ νεάνιδες δὲν τολμῶσι νὰ ὀνειρευ-
θῶσιν ὑποδοχὰς ἑορτῶν καὶ διασκεδάσεις ἐσπερινὰς, διότι ὁ
εἰς τῶν ἀδελφῶν φέρει ἤδη τὴν στολὴν τοῦ ἐφεδρικοῦ καὶ ὁ
ἕτερος ἐτοιμάζεται νὰ τὴν φορέσῃ ἅμα προσκληθῇ καὶ ἡ
ἀκόλουθος τῆς ἐφεδρείας σειρὰ. Καὶ ἡ μήτηρ, ἡ σεβαστὴ καὶ
πολυάσχολος οἰκοδέσποινα, ἴσως ἐξυπνος καὶ αὐτὴ κατ' αὐτὴν
τὴν ὥραν καὶ εἰσερχομένη εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν τέκνων ρίπτει
βλέμμα τεθλιμμένον ἐπὶ τῆς ἀνεπάφρου κλίνης, ἐπὶ τῶν κα-
θαρῶν σινδόνων τῆς καὶ τῶν θερμῶν σκεπασμάτων τῆς, καὶ
ἐκφέρει βαθὺν στεναγμὸν ἐνθυμουμένη ὅτι τὸ προσφιλὲς τῆς
τέκνον ὑπηρετοῦν καὶ σκληραγωγούμενον ἐν τῷ στρατῷ κρυ-
ώνει ἴσως χαμαὶ κοιμώμενον ὑπὸ τινος σκηνῆν τοῦ στρατοπέ-
δου ἢ ἐντὸς γυμνοῦ τινος στρατῶνος τοῦ Τυρνάβου. . . .

Καὶ αἱ σκέψεις αὗται, αἱ εἰκόνες ἄς ἀκουσίως ἀναπλάττει
τὸ πνεῦμά μου ἐπαυξάνουσι τὴν ἀόριστον θλίψιν καὶ ἀνίαν
ἣν ἐμπνέει εἰς τὴν ψυχὴν ἡ προσέγγισις τοῦ χειμῶνος καὶ μὲ

κάμνουν να βλέπω μελαγχολικώτερα τὰ ὄχρα σύννεφα τοῦ φθινοπώρου, ἅτινα ἀνέρχονται, ἀνέρχονται ὅλον ἐν εἰς τὸν ὀρίζοντα.

ἡ Μυηνοῖα

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δὲν ἤξευρά ἂν συνέβη ποτὲ νὰ συνεδριάσῃ ἡ βουλὴ καμμίαν πρώτην Ἀπριλίου· ἀλλὰ μετὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ κυττάξῃ προσεκτικῶς τὸν ἡμεροδείκτην μου διὰ νὰ πεισθῇ ἂν, κατὰ μεταστροφὴν ὅλων τῶν χρονολογικῶν ὥρων, ἡ ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἦτο ἡ πρώτη Ἀπριλίου.

++

Τὸ ὄνειρον παντὸς πατριώτου μέχρι σήμερον ἦτο καὶ ὡς μέγιστον εὐτύχημα ὑπελαμβάνετο ἡ συγχώνευσις ὅλων εἰ δυνατόν τῶν ἐν τῇ βουλῇ μερίδων εἰς δύο μεγάλα κόμματα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καθημερινῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν. Ἡ πατριωτικὴ αὕτη ἐπιθυμία ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τέλους, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν μάλιστα προσδοκίαν, συγχωνευθέντων τέλος τῶν ἐν τῇ βουλῇ κομμάτων ὅχι εἰς δύο, ἀλλ' εἰς ἓν μόνον. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι νομίζοντες ὅτι τοῦτο θὰ ὀδηγήσῃ εἰς συχνότερας καὶ ἐπικινδυνότερας πολιτικὰς μεταβολὰς!

++

Εἰς τὸ ἐξῆς πῶς θὰ δυνατόναι ἀρᾶ γε νὰ χαρακτηρίζεται δι' ἰδιαίτερου τίτλου ὁ κ. Τρικουπῆς, ἀποῦ πρωθυπουργὸς δὲν εἶνε πλέον, ἀρχηγὸς δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὀνομάζεται ἀποῦ ἀντιπολίτευσις δὲν ὑπάρχει πλέον; Ἰδοῦ: Ὁ ἐκ τῶν μεταστάντων κ. Χ. Τρικούπης.

++

Ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁμιλῶν διὰ τοῦ συνήθους αὐτῷ περιφραστικοῦ ὅρους, ἐν τινὶ περιόδῳ ἀνέφερε καὶ τὴν περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος γνώμην τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Μεσολογίου βουλευτοῦ, τοῦ συμπηροῦντος τῇ πλειονοψηφίᾳ. Ἡ φράσις αὕτη πολλὰ διήγειρε σχόλια καὶ πολυειδῶς ἐπεξηγήθη πρὸς ὀρισμὸν τοῦ τίνα ἐκ τῶν δύο ἐνόει, ἀποῦ ἀμφοτέροι οἱ ἐκ Μεσολογίου βουλευταὶ συμπηροῦσαν ἤδη τῇ πλειονοψηφίᾳ.

++

Πρωτοτυπότατος ἄνθρωπος αὐτός ὁ κ. Κούστας! Προβλέπομεν ὅτι θὰ καταλάβῃ ἔξοχον θέσιν μετὰ τῶν ἰδιορρυθμῶν ρητόρων τοῦ κοινοβουλίου μας, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσω βοηθεῖται ὑπὸ ἰσχυροτάτης φωνῆς καὶ ἀκαταπονήτου λάρυγγος. Διὰ τὸν κ. Κούσταν δὲν ὑφίσταται οὔτε αὐτὸ τὸ ἐλαττωματικὸν τῆς ἀκουστικῆς τοῦ βουλευτηρίου.

++

Ἡ βουλὴ κατὰ τὸν κ. Κούσταν, ἐν ᾧ ὑπερισχύει ὁ ἱατρὸς τοῦ βουλευτοῦ, εἶνε εἶδος ἱατροσυμβουλίου κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας. Καὶ διὰ τοῦτο πρὸς μόνην θεραπείαν τοῦ ἔθνους ἔκρινε καλὸν νὰ υποβάλῃ ὡς κατάλληλα ὑπὸ τὴν ἐγχείρισιν τῆς τὰ ἐξῆς φάρμακα: Recipe ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν χαρτονομισμάτων ὅλων τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν, ὁχρῶσαι πάντων τῶν παρὰ τῶν ὀρισμῶν ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν ὅπως ἐργάζεται ὑπὸ τὰς ὁφείας τῆς βουλῆς καὶ τοῦ βασιλείως περὶ τῶν χρησίων τῇ πατρίδι μέτρων, τὸ τέταρτον τῆς περιουσίας τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμογενῶν, κτλ.

Εἰς ἐκ τοῦ θεωρείου τῶν δημοσιογράφων:

— Πολὺ κοροϊφτεῖ αὕτη ἡ συνταγὴ!

++

Ἐν τῷ αὐτῷ θεωρεῖῳ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν διαμειβεται ὁ ἐξῆς διάλογος μετὰ τὸν ἐνὸς δημοσιογράφου καὶ ἐνὸς ρουμελιώτου:

— Ποιὸς 'μιλεῖ;

— Ὁ Κούστας ὁ ρήτορας.

++

Ἀνεφάνη καὶ πάλιν ὁ περιπόθητος κ. Δουζίνας, ἐπικυρωθεὶς τῆς ἐκλογῆς του. Καὶ ἀμέσως συνέτεινεν ὥστε νὰ διακοπῇ ἡ ἐκ τῶν σοβαρῶν συζητήσεων καὶ τῶν κοινοτοπιῶν μονοτονία, προτείνας πάλιν, ὡς ἄλλοτε, νὰ καταργηθῇ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ὄρκου, διότι φρονεῖ ὅτι τὸ θεῖον δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου. Ἀποροῦμεν ὅμως πῶς ὁ τόσον ὀρθοφρονῶν ἐν πᾶσι βουλευτῆς Πόρου, περιπίπτει ἐν τούτῳ εἰς τόσῳ μέγα σφάλμα. Τὸ θεῖον ἐκτὸς τῶν ἄλλων τοῦ ἰδιοτήτων χρησιμεύει πολλὰ καὶ ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νομίζομεν ὅτι μεγάλην ἀνάγκην ἔχει αὐτοῦ τὸ βουλευτήριον.

++

Εἶνε ἀνεξήγητος ὅμως αὕτη ἡ διαρκὴς καὶ ἐπίμονος ἀντιπάθεια τοῦ κ. Δουζίνα κατὰ τοῦ θεοῦ. Καὶ μέχρι τοσούτου ἐξικνεῖται ὥστε μὴνθάνομεν ὅτι διέρρηξε πρὸ πολλοῦ τὰς σχέσεις του καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ στενοτέρου θεοῦ... του.

Κόθο ροῦ

ΗΧΩ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Ὁ λοχίας. — «Ὁ προορισμὸς τοῦ στρατιώτου εἶνε νὰ κάθεται εἰς τὴν γραμμὴν καὶ νὰ μὴ ξύνεται οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά, οὔτε κουνούπια νὰ τὸν τρῶνε οὔτε σκυλιὰ».

Ὁ ἀνθυπολοχαγός. — (κατὰ τὰ γυνύσια) «Ὁμιλῶ πρὸς σᾶς τοὺς κομηδόνους· κάμετε τρία βήματα καὶ διὰ μικρὰ βήματα σθάνετε εἰς τὴν γραμμὴν».

Ὁ δεκανεύς. — «Ἄτιμε, κτήνος, ἀγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, μασκαρᾶ, φάντασμα τῆς κοινωρίας!»

Ὁ λοχίας. — «Εἰσθε γαιδούρια ὅταν ὁμιλεῖτε ὅταν ἐγὼ ὁμιλῶ φιλανθρώπως».

Ὁ λοχίας. — «Δεκανεῖα, νὰ διδάξῃς εἰς τοὺς στρατιώτας διατὶ μᾶς ἐκάλεσε ἐδῶ ἡ πατρίς· ἡ πατρίς μᾶς ἐκάλεσε ἐδῶ διὰ νὰ ὑπακούωμεν διότι ἔχει ὁ ἀφέντης μας ἀφέντη καὶ ὁ ἀφέντης παραφέντη, δηλ. καὶ ἐγὼ ὑπακούω εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου».

Ὁ ἐπιλοχίας (πρώτης ποιότητος βλάχος). — «Ἄν ἐπὶ ἔχῃς τὰ χρήματά σου, ἐγὼ ἔχω τὴ δόξα μου» (καὶ ἀπενίξει πρὸς τὰ γαλόνια του).

Ὁ λοχίας. — (ὥρα 5 1/2 τῆς πρωίας· εἰς στρατιώτης, γυμνὸς σχεδὸν διότι τοῦ ἔδωκαν ἱματισμὸν, τρέμει σύσσωμος ἀπὸ τὸ ψῦχος) «Στρατιώτα, μὴν κινήσῃς ὅταν εἰσαι εἰς τὴν γραμμὴν».

Ὁ λοχίας (κατὰ τὸ σιωπητήριον). Θαλαμοφύλαξ! — Παρών. — Ἄτιμε, μασκαρᾶ, κῦταξέ ὅποιος ὁμιλήσῃ θὰ τοῦ πάρῃ ὁ διάβολος τὸν πατέρα· τ' ἀκούς, ζῶν; γαιδούρια!

Ὁ θαλαμοφύλαξ (πρὸς ἓνα στρατιώτην μετὰ τὸ σιωπητήριον). — Κλείσε, βρε σὺ, τὰ μάτια σου!

— Μὰ δὲν γυστῶ.

— Δὲν ἤξευρά ἐγὼ! ὁ κληνίσμος λείπει νὰ τα ἔχῃς κλειστά!

Ἀνεξέλεστο

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

1.

Όταν τὸ χαιμῶνα λάχη
νᾶχω φοβερό συνάχι,
εἴτε τρώγω, εἴτε πίνω
δὲν ἔμπορὶ νὰ διακρίνω
τὸ πικρὸ ἀπ' τὸ γλυκὸ,
τί κακὸ!

Μὰ σὺν σὶ φίλῳ μὲ πόθο,
μ' ὅλο τὸ συνάχι νοιόθω
τὰ φίλᾶ σου ὅσῃν ἀράδα,
τοῦ φίλου σου τὴ γλυκάδα
τοῦ φίλου τὴ μωρωδιά
ἐστὶν καρδιά.

2.

Μουῖπες: Καὶ σὺ ἔτὸν πόλεμο θὰ πᾶς;
Καὶ σὺ μὲς ὅτ' ἀβουὰ θὰ πολεμήσης;
δὲν μ' ἀγαπᾷς λοιπόν, δὲν μ' ἀγαπᾷς
ἀφοῦ γιὰ τὴν πατρίδα θὰ μ' ἀφήσης!

Κ' ἐράνηκε ἀμείψας ὅλ' ἡ ζήλεια σου
ἐστὶ καστανά σου μάτια καὶ ἐστὶ χεῖλια σου.

Σοῦ εἶπα: ἡ πατρίδα μου, τρελλή,
θαρρῶ πῶς εἶνε διδυμὴ ἀδελφὴ σου,
γιατὶ σοῦ μοιάζει, ἀγάπη μου, πολὺ
ἐστὶ κάλλη, ἐστὶν καρδιά καὶ ἐστὶ μορφή σου.

Λοιπὸν ἂν πολεμῶ γιὰ τὴν πατρίδα μου
γιὰ σένα πολεμῶ, μονάχη ἐλπίδα μου!

Guerrice

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Συντάκτη τῆς ἀγωγῆς. Πολὺ θριμὸ καὶ οὐχὶ πάρα πολὺ πρωτότυπον.—
Ιε. Γ. Α. Δυστυχῶς δὲν δυνάμειθα νὰ τὰ χρησιμοποιοῦμεν δοκιμάσαντες
νῦν... καὶ καλλίτερα.— Φίλω τῶν δοσέων. Πολλὰ, πολλὰ, καὶ πολλὰ καὶ
δυστυχῶς ἀκατόρθωτα καὶ ἀσυμπίδαστα.— Ἀσπρῶ Γάτω. Ἀνεκκοινώσαμεν
τὰ δέοντα πρὸς τὸν μαῦρον συνάδελφόν σας καὶ ἀνομολογεῖ ὅτι ἔχετε δίκαιον.
Ὁ κλῖνας τὸ ρῆμα ἦτο πράγματι ὁ κ. Κότταρης καὶ οὐχὶ ὁ κ. Κατσικαπῆς.—
Ε. Ραλ. Ὁδησόν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἀναμένοντες τὴν σημείωσιν
τῶν συνδρομητῶν.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ ὅτι ὀφείλουσιν ἀνυπερ-
θέτως νὰ πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν των μετὰ τὴν παραλα-
βὴν τοῦ παρόντος γ' φύλλου, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Παλαιῇ
ἄμα τῇ παρουσίᾳ τῆς ἀποδείξεως, οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
μέχρι τῆς 3 Νοεμβρίου καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μέχρι τῆς
15 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ δύν-
ανται νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς ἡμετέρους κατὰ τόπους ἀν-
ταποκριτὰς παρ' ὧν θέλουσι λάβει τὴν ἀπόδειξιν. Ἀνταπο-
κριταὶ ἡμῶν εἰσὶν οἱ ἐξῆς: ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μὲν οἱ κκ.
Π. ΛΥΚΟΥΡΗΣ εἰς Λαύριον, Β. ΣΑΒΒΑΣ εἰς Σύρον, ΘΩΝ
ΡΕΝΤΖΟΣ εἰς Ζάκυνθον, Ν. Μ. ΤΡΙΚΑΡΑΟΣ εἰς Ἀργοστό-
λιον, Ε. Μ. ΓΟΥΒΕΛΗΣ εἰς Λευκάδα, ΣΠΥΡ. ΖΩΧΙΟΣ εἰς Κέρ-
κυραν, Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ εἰς Ἄρταν, ΜΙΧ. ΤΕΟΓΚΑΣ εἰς
Λάρισα, ΠΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ εἰς Βόλον, Γ. ΕΓΑΓΓΕΛΙ-
ΔΗΣ δικηγόρος εἰς Τρίκκαλα, Σ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ εἰς Χαλ-
κίδα, Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ εἰς Ἄργος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
δὲ οἱ κκ. ΗΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (Bureau général de la Presse
Internationale) καὶ ΔΙΟΝ. Γ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ (Γαλατᾶ Χαβια-
ρόχανον) εἰς Κωνσταντινούπολιν, ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
(Ὁδὸς Καζιάραχα χάνιον 54) εἰς Σμύρνην, ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Χ.
ΚΙΟΥΤΣΗΣ εἰς Βουρλά, Κ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ (δι' ὅλην τὴν Ρου-
μανίαν) εἰς Γαλάτzin, Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ εἰς Ταϊνάνιον, Α.
ΣΤΑΥΡΙΔΑΚΗΣ εἰς Κρήτην (Ἡράκλειον), ΜΙΑ. ΛΑΝΤΣ δι-

κηγόρος εἰς Κάϊρον, Α. ΠΑΛΛΙΟΔΟΓΟΣ συντάκτης Ἀληθείας
εἰς Κύπρον (Λεμεσσόν).

Οἱ συνδρομηταὶ οἱ διαμένοντες εἰς μέρη ἐνθα δὲν ὑπάρ-
χουσιν ἡμέτεροι ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσιν
ἀπ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν των ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω
τεταγμένης προθεσμίας δι' ἐπιστολῆς συστημένης εἰς χαρτο-
νομίσματα ἑλληνικὰ, γαλλικὰ ἢ ἰταλικά ἢ καὶ εἰς γραμμα-
τόσημα ἑλληνικὰ καὶ γαλλικὰ.

Καθίσταται δὲ γνωστὸν ὅτι θέλει διακοπῇ ἀμετακλήτως ἡ
ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς πάντα συνδρομητὴν μὴ συμμορφω-
θῆσάμενον μὲ τοὺς ἀνωτέρω ὁρους.

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1886

Ἐκδίδεται ὅσον οὖπω. Καλλιτεχνικώτατον ὑπὸ πᾶσαν
ἐποψίν. Τύπος, χάρτης, εἰκόνες ἐξαιρετοί.

Εὐτραπελία, γέλως, παιδρότης, εἰρωνεία, σκῶμμα, σά-
τυρα, πεζά, ἐμμετρα, ὅ,τι θέλετε.

Συνεργάται Ἀχ. Παράσχος. Ἰ. Ἰσιδωρ. Σκυλίτσας, Χ.
Ἄννινος, Δ. Κόκκος, Ἰω. Δαμβέργης, Μιχ. Μητσάκης, Γ.
Σουρῆς, Δ. Α. Κορομηλᾶς, Ἰ. Νικολάρας, Π. Ἀποστολί-
δης, Ἀρ. Κουρτίδης, Κ. Φ. Σκόκος, κλπ. κλπ.

Σύγκειται ἐκ 200 περίπου σελίδων.

Αἱ πλείσται γελοιογραφίαι προῖον τῆς καλλιτεχνικῆς γρα-
φίδος τοῦ κ. Θ. Ἀννίνου.

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀντὶ
μόνον μεᾶς Δραχμῆς.

CAPSULES TAETZ

Εἰς ΦΙΛΙΔΙΑ. — Εἰς ΘΥΛΑΚΙΑ. — ΚΑΤ' ΟΚΑΝ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙῳ

ΙΩ. Α. ΚΑΤΣΑΡΗ

Κερηγητοῦ τοῦ Βασιλικῷ Θεραπευτηρίου «ὁ Εὐαγγελισμὸς».

11. — ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. — 11.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ διδάσκει ἐπὶ τριακονταετίαν ἤδη ἐν δημο-
σίοις Ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἀρρένων καὶ θη-
λέων, χρηματίζας οἰκοδιδάσκαλος πολλῶν οἰκογενειῶν καὶ προγυμναστῆς
μαθητῶν Ἑλλ. σχολείων καὶ Γυμνασίων, δυνάμενος νὰ διδάσκη ἐπίσης Ἰτα-
λικά καὶ Διπλογραφίαν, καὶ ἔχων καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν εἰς ἐκπαιδευ-
τήριον ἢ κατ' οἶκον παραδίδει.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ.

Κομψότατος τόμος μετὰ καλλιτεχνικῶς
ἐξωφύλλου καὶ εἰκονογραφιῶν, τιμώμενος
δρ. 4 διὰ τὸ ἐσωτερικόν καὶ 5 διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ
ΑΕΤΕΟΣ παρέχεται ἀντὶ δρ. 4 διὰ τὸ ἐξωτερικόν καὶ 3 διὰ τὸ ἐσωτερικόν.

✚ Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἀδελφῶν Παρρη ✚